

Frați și surori, am trăit această ultimă săptămână în lumina ultimei duminici – Triumful Ortodoxiei. Ne-a fost arătată o minunată faptă în Evanghelia citită:

„Filip a găsit pe Natanael și i-a zis: Am aflat pe Acela despre Care au scris Moise în Lege și proorocii, pe Iisus, fiul lui Iosif din Nazaret. Și i-a zis Natanael: Din Nazaret poate fi ceva bun? Filip i-a zis: Vino și vezi.” (In. 1:45-46).

Amândoi, atât Filip cât și Natanael, doreau să creadă cum trebuie, să-L laude pe Domnul cum trebuie, adică, să fie ortodocși. Dar pentru ei aceasta însemna în primul rând să afle cine este adevăratul Mesia. Cu un astfel de gând s-au apropiat de Hristos. Văzându-l pe Natanael, Hristos a spus: „Iată, cu adevărat, israelit în care nu este vicleșug. Natanael l-a zis: De unde mă cunoști? A răspuns Iisus și i-a zis: Mai înainte de a te chema Filip, te-am văzut când erai sub smochin.” (In. 1:47-48).

Ce s-a întâmplat sub smochin noi nu știm. Dar știm că Hristos a atins locul care trebuie, a ajuns chiar la inima acestui om. Iată răspunsul lui Natanael: „Rabbi, Tu ești Fiul lui Dumnezeu, Tu ești regele lui Israel.” (In. 1:49). Natanael l-a lăudat pe Hristos în adevăr și cum trebuie, iar în felul acesta el a devenit primul ortodox. Și toate acestea pentru că Hristos i-a atins inima sa, a atins ceva profund interior din adâncul inimii lui Natanael.

Triumful Ortodoxiei începe întotdeauna în inima unei persoane și abia după aceea se exprimă exterior. Este adevărat, există uneori cazuri când exteriorul atrage inima, ca și cum ar trezi-o. Dar pentru ca aceasta să se întâmple, trebuie să fie ceva în inima care să facă o astfel de renaștere posibilă. Dumnezeu cere inima noastră. A-l sluji lui Dumnezeu fără inimă, Ortodoxia fără inimă, este aidoma unui om fără inimă.

Iar Evanghelia de astăzi vorbește despre același lucru. Un slăbănog a fost adus Domnului, cărat de patru oameni. Neputând să ajungă lângă Hristos din cauza mulțimii, ei au desfăcut acoperișul casei, și prin spărtură au coborât patul pe care stătea slăbănogul. Vedeți cât de greu era. Aceasta era împlinirea poruncii iubirii în viața exterioară. Da, astfel este viața în triumful Ortodoxiei.

Dar care este sursa ei? Să ascultăm mai departe: „Iar Iisus, văzând credința lor, i-a zis slăbănogului: Fiule, iertate îți sunt păcatele tale!” (Mt. 2:5). Cei patru aveau credință în inimile lor, iar această credință îi împingea să facă orice efort pentru a ajuta, și văzând această credință, Iisus i-a ajutat. Exteriorul s-a întâmplat ca urmare a interiorului. Dumnezeu nu i-a spus dintr-odată slăbănogului: „Scoală-te, ia-ți patul”, ci i-a spus „Fiule, iertate îți sunt păcatele tale”. Vedeți, nu exteriorul prima dată, ci interiorul. La urma urmei, păcatul era în inimă. O inimă paralizată de păcat nu îl putea simți pe Dumnezeu în Hristos și nu îl putea slăvi pe El. Iar aici Hristos a tămăduit această inimă, a făcut-o ortodoxă. Iar apoi a urmat partea exterioară: „Zic ție: Scoală-te, ia-ți patul tău și mergi la casa ta.” (Mt. 2:11)

Dar ce s-ar fi întâmplat dacă Domnul ar fi început cu al doilea lucru, cu tămăduirea exterioară? Slăbănogul s-ar fi sculat la fel, și-ar fi luat patul și s-ar fi dus, însă cu o inimă moartă de păcat. Ar fi fost un mort umblător. Iată ce nu au putut înțelege fariseii. „Ce este mai ușor, a zice slăbănogului: Iertate îți sunt păcatele, sau a zice: Scoală-te, ia-ți patul tău și umblă? Dar ca să știți că putere are Fiul Omului a ierta păcatele pe pământ, a zis slăbănogului: Zic ție: Scoală-te, ia-ți patul tău și mergi la casa ta. Și s-a ridicat îndată și, luându-și patul, a ieșit înaintea tuturor, încât erau toți uimiți și slăveau pe Dumnezeu, zicând: Asemenea lucruri n-am văzut niciodată.” (Mt. 2:9-11). Domnul i-a dat acestui slăbănog atât vindecarea externă cât și cea internă. Și s-a dus acasă și a dus cu el sentimentul tăcut al triumfului Ortodoxiei.

Iar Sf. Grigorie Palama, căruia i-a fost închinată această duminică din Marele Post, ne arată limpede prin întreaga sa viață că viața creștină, viața ortodoxă, începe întotdeauna în inima noastră, și doar apoi se exprimă pe sine în fapte ascetice.